

دانشگاه امام صادق(ع) - برای نزدیک شدن به خدا/ج ۱

پناهیان: مهمترین عامل حرکت‌دهنده ما به سوی هدف، جاذبه خود هدف است/ هدفی که نمی‌شود با آن عشق‌بازی کرد را دور بیندازید/ دلیل برخی بی‌دینی‌ها عدم پیشنهاد اهداف عالی برای دینداری است/ اگر سیاسیون سطح اهداف را پایین بیاورند نمی‌توانیم فرزندانمان را با اهداف بالا تربیت کنیم/ بدون نجات مردم منطقه، نمی‌توانیم به منافع ملی خودمان برسیم

پناهیان: ائمه هدی(ع) و اولیاء خدا بیشترین گریه‌های‌شان به خاطر رفتار بد نبوده است، بلکه به خاطر عشق‌بازی با هدف بوده است. مدام به آن نقطه‌ای که می‌خواهند به آن برسند، توجه می‌کنند. ولی ما فقط جلوی پای خودمان را می‌بینیم و زیاد به هدف توجه نمی‌کنیم... زندگی کردن بدون نیت و ولنگاری می‌آورد و در جریان زندگی آدم را نابود می‌کند. کسی که رها و بی‌هدف باشد، یا هدف داشته باشد اما به اهداف بلندش زیاد نگاه نکند و کارهایش ربطی به اهداف بلندش نداشته باشد، زندگی‌اش خوش و خرم نخواهد شد

امسال هشتمین سالی است که حجت الاسلام علیرضا پناهیان سخنران دهه اول محرم هیئت دانشجویان **دانشگاه امام صادق(ع)** - هیئت میثاق با شهدا- است و میثم مطیعی نیز مانند سالهای گذشته عهده‌دار مداحی این بزرگترین مجلس عزاداری دانشگاهی در منطقه شمال غرب تهران است. بخش‌هایی از اولین شب سخنرانی حجت الاسلام علیرضا پناهیان در دانشگاه امام صادق(ع) با موضوع **«برای نزدیک شدن به خدا»** را در ادامه می‌خوانید:

یکی از جاهایی که شیطان ما را غافل می‌کند برخورد سطحی با «تعیین هدف» است/ باید بدانیم که «من دقیقاً می‌خواهم به کجا برسم؟»

• یکی از اشتباهات رایج در زندگی ما آدم‌ها، این است که معمولاً انتخاب هدف و توجه به هدف را خیلی سطحی و به اجمال برگزار می‌کنیم. اساساً ما با مسأله «تعیین هدف» یک‌مقدار سطحی برخورد می‌کنیم و این یکی از جاهایی است که شیطان ما را غافل می‌کند. لذا وقتی از بعضی‌ها درباره بسیاری از قسمت‌های زندگی‌شان بپرسید که «هدف شما دقیقاً چیست؟» پاسخ مشخص و دقیقی ندارند.

• نداشتن هدف، داشتن هدف سطحی و نداشتن یک «هدف عالی خوب دقیق» یک آسیب و درد فراگیر است. انتخاب هدف آن‌قدر مهم است که حتی اگر نود درصد عمرمان را برایش بگذاریم، سود کرده‌ایم. باید بدانیم که «من دقیقاً می‌خواهم به کجا برسم؟»

• **در روز قیامت هم اول سر هدف، با انسان‌ها بحث می‌کنند و آنها را محاسبه می‌کنند. امام صادق(ع) می‌فرماید: «إِنَّ اللَّهَ يَخْتَسِرُ النَّاسَ عَلَى نِيَّاتِهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ» (محاسن/ ۱/ ۲۶۲) روز قیامت مردم بر نیت‌ها و اهدافشان محشور می‌شوند. پیامبر اکرم(ص) می‌فرماید: «إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ» (مصباح‌الشریعه/ ۵۳) ارزش عمل هم به این است که می‌تواند هدف ما را نشان دهد. لذا اگر ما اعمالی داشتیم که نسبت‌شان با یک هدف برجسته، روشن نبود، این اعمال به درد نمی‌خورند. یا اگر آگاهی‌هایی داشتیم که این آگاهی‌ها به هدف ننشست، به درد نمی‌خورند.**

قبل از پرداختن به بندگی باید شاکله روحی خود را بررسی کنیم/ قبل از اینکه «فرهنگ دینی» را به افراد منتقل کنیم، باید یک «فرهنگ انسانی» به آنها منتقل کنیم

• ما قبل از اینکه به بندگی و دینداری و خدایرستی و معنویت بپردازیم، باید شخصیت و شاکله روحی خودمان را بررسی کنیم. شاید آیه **«كُلُّ يَوْمٍ عَلَى شَاكِلَتِهِ»** (اسراء/ ۸۴) دلالت بر این معنا داشته باشد. قبل از اینکه بچه‌های خودمان را در مدرسه و دانشگاه، مذهبی بار بیاوریم، باید سبک زندگی را به آنها یاد بدهیم. قبل از اینکه فرهنگ دینی را به افراد منتقل کنیم، باید یک فرهنگ انسانی، به آنها منتقل کنیم.

• در جامعه‌ای که فرهنگ انسانی درستی نیست و سبک زندگی صحیحی وجود ندارد، سخت می‌شود دین را جانداخت. مثلاً انبیاء الهی که بیش از هر کسی، حریص به هدایت مردم بودند، می‌فرمایند: **«اگر حیا نداری، دیگر هر کاری دلت می‌خواهد انجام بده؛ اِذَا لَمْ تَسْتَحْيَ فَاصْنَعْ مَا شِئْتَ»** (امالی صدوق/ ۵۱۰) چون زندگی بر پایه حیا استوار است و کسی که حیا ندارد، اساس کارش درست نیست. انسان‌ها قبل از دینداری، یک ویژگی‌هایی دارند که در اندازه‌های اجتماعی، به آن «فرهنگ» گفته می‌شود و در اندازه‌های فردی‌تر و نوع زندگی به آن «سبک زندگی» گفته می‌شود. این خیلی مهم است که ما چگونه زندگی می‌کنیم.

• **باید تکلیف خود را با نوع و مدل تعیین هدف خودمان مشخص کنیم. یک فرق اساسی بین انسان و حیوان همین است؛ حیوان هدف بلندمدت ندارد، چشم‌انداز ندارد، عاقبت‌اندیش نیست. امیرالمؤمنین(ع) می‌فرماید: «أَعْقَلَ النَّاسِ أَنْظَرُهُمْ فِي الْأَوْقَابِ»** (غررالحکم/ ۳۳۶۷) عاقل‌ترین انسان‌ها کسی است که به عواقب «بیشتر» نگاه کند؛ نه اینکه یک‌بار نگاه کند و برود!

دین برای ما هدف تعیین کرده، ولی ما به این هدف نگاه نمی‌کنیم، درباره‌اش تفکر نمی‌کنیم، و بهش تعلق قلبی نداریم

• **متأسفانه ما اساساً به اهدافمان اهمیت نمی‌دهیم. و حالا که دین آمده و برای ما هدف تعیین کرده، ما به آن هدف «نگاه» نمی‌کنیم و درباره این هدف، تفکر نمی‌کنیم و به این هدف تعلق قلبی نداریم. این سبک زندگی ما غلط است؛ با این وجود، چگونه انتظار داریم دین ما را نجات دهد؟**

• آیه مربوط به سحرخیزی و موقع بیدار شدن برای نماز شب این است: **«الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَامًا وَ قُعُودًا وَ عَلَى جُنُوبِهِمْ وَ يَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا سُبْحَانَكَ قَبْتًا غَذَابِ النَّارِ»** (آل عمران/ ۱۹۱) کسی که هر شب برای نماز شب بیدار می‌شود و این آیه را می‌خواند که «خدایا، تو اینها را بیهوده نیافریده‌ای» در واقع به این فکر می‌کند که «خدایا! هدف تو از این آفرینش چه بوده است؟» یعنی با خواندن این آیه، درباره هدف آفرینش فکر می‌کند و بعد هم این را به خودش ربط می‌دهد و درباره هدف خودش فکر می‌کند و مناجات می‌کند «خدایا! مرا از اینکه از این هدف عالی دور بیفتم، جدا کن» یعنی مرا در مسیر این هدف قرار بده.

اولیا، خدا بیشترین گریه‌های‌شان به خاطر رفتار بد نبوده، بلکه به خاطر عشق‌بازی با هدف بوده

• **ائمه هدی (ع) و اولیاء خدا بیشترین گریه‌های‌شان به خاطر رفتار بد نبوده است، بلکه به خاطر عشق‌بازی با هدف بوده است.** مدام به آن نقطه‌ای که می‌خواهند به آن برسند، توجه می‌کنند. ولی ما فقط جلوی پای خودمان را می‌بینیم و زیاد به هدف توجه نمی‌کنیم.

• این عبارت خیلی رایج است که می‌گویند: «در آن تصادف یا آن بیماری، آن قدر وضعیت من خراب شد که مرگ جلوی چشمم آمد!» در حالی که در روایت می‌فرماید: اگر مردم در طول عمرشان یک‌بار جان می‌دهند، مؤمن روزی هفتاد بار جان می‌دهد (بِمَوْتِ النَّاسِ مَرَّةً وَ يَمُوتُ أَحَدُهُمْ فِي كُلِّ يَوْمٍ سَبْعِينَ مَرَّةً مِنْ مُجَاهَدَةِ أَنْفُسِهِمْ وَ مُخَالَفَةِ هَوَاهُمْ؛ میزان‌الحکمه/حدیث ۲۹۱۶) یعنی او هفتاد بار تا دم مرگ می‌رود و می‌آید. خیلی‌ها باید یک حادثه‌ای برای‌شان رخ دهد تا دم مرگ بروند، ولی مؤمن با تفکر، آن نقطه‌نهایی را نگاه می‌کند و به آن نزدیک می‌شود، به حدی که اصلاً در آن هدف دارد زندگی می‌کند و اینجا نیست!

هم باید هدف داشت، هم درباره‌اش اندیشید، هم بهش عشق ورزید/به اهدافت فکر کن! ابلیس دوست دارد به هدف‌ت فکر نکنی و فقط به سمتش حرکت کنی

• هم باید هدف داشت، هم باید درباره‌ی هدف اندیشید، هم باید به هدف عشق ورزید. و اگر کسی تا این حد به هدفش بها بدهد، هیچ‌وقت هدف بد انتخاب نمی‌کند. چون وقتی کمی به هدفش نگاه کند و ببیند هدف بد یا بی‌ارزشی است، آن را کنار می‌گذارد. مثلاً اگر کسی هدفش این باشد که «یک مدرک تحصیلی بگیرد تا مردم بگویند که عجب آدم موفق هستی!» اگر کمی به این هدفش نگاه کند و به آن فکر کند، از این هدف و زندگی به‌خاطر این هدف، متنفر می‌شود.

• **به اهداف خودت فکر کن! ابلیس خیلی دوست دارد که «شما به اهدافت فکر نکنی و فقط به سمت اهدافت حرکت کنی.» «لا اقل گاهی اوقات از حرکت بایست و به آن هدفی که انتخاب کرده‌ای، نگاه کن! به آن هدفی که سرمایه‌ی عمرت را داری برایش می‌گذاری، نگاه کن! مثلاً ممکن است هدف کسی این باشد که به جایی برسد که هفتاد میلیون نفر، به فکر او باشند و مدام بگویند: «به به! آفرین به او...» آیا این هدف خوبی است؟! اگر یک‌مقدار به این هدف نگاه کند، از این هدف دلزده و متنفر خواهد شد. آیا انسان برای این اهداف کم آفریده شده است؟!»**

پیامبر(ص): برای هر کاری هدف داشته باش و الا از غافلین خواهی بود/ غافلین مثل چهارپایان بلکه بدتر از آنها هستند

• برای اینکه به میزان اهمیت بحث-درباره‌ی هدف- پی ببرید، به این حدیث نبوی توجه کنید که پیامبر اکرم(ص) به ابودر(ره) می‌فرماید: برای هر حرکت و سکون خودت هدف تعیین کن و نیت داشته باش، حتی برای خوردن و خوابیدن. و الا اگر نیت نداشته باشی جزء غافلین خواهی بود. (بَا أَبَا ذَرٍّ لَيْكُنْ لَكَ فِي كُلِّ شَيْءٍ نِيَّةٌ حَتَّى فِي التَّوْمِ وَالْأَكْلِ؛ وسائل‌الشیعه ۴۸/۱) و (يَا أَبَا ذَرٍّ، هُمْ بِالْحَسَنَةِ وَإِنْ لَمْ تَعْمَلْهَا لَيْكُنَّا نَكْتَبُ مِنَ الْغَافِلِينَ؛ امالی طوسی/۵۲۶) و غافلین کسانی هستند که در قرآن کریم می‌فرماید: «أُولَئِكَ كَانُوا لَنَا مِنْهُمْ أَعْمَلُ» مانند چهارپایان بلکه بدتر از آنها هستند.(امام صادق(ع): فَلَا بُدَّ لِلْعَبْدِ مِنْ خَالِصِ النِّيَّةِ فِي كُلِّ حَرَكَةٍ وَ سَكُونٍ إِذَا لَمْ يَكُنْ يَهْدَى الْمَعْنَى يَكُونُ غَافِلًا وَ الْغَافِلُونَ قَدْ ذَمَّهُمُ اللَّهُ تَعَالَى فَقَالَ إِنَّهُمْ إِلَّا كَالْأَنْعَامِ تَلُّهُمْ أَصْلُ سَبِيلًا وَ قَالَ أُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ؛ مصباح‌الشریعه/۵۲)

باید در سبک زندگی خودمان تجدید نظر کنیم؛ آیا عادت داریم اهدافمان را انتخاب و رتبه‌بندی کنیم؟

• خیلی‌ها هدف‌دار نیستند و بدون هدف زندگی می‌کنند. باید در سبک زندگی خودمان تجدید نظر کنیم و ببینیم «آیا عادت داریم، هدف انتخاب کنیم؟ اهداف خودمان را رتبه‌بندی کنیم؟ و اهدافی که انتخاب کرده‌ایم را ارزیابی کنیم؟» باید عادت کنیم که مدام از خودمان بپرسیم: «این کاری که انجام می‌دهم، با هدفی که انتخاب کرده‌ام، چه ارتباطی دارد؟» و الا اگر یک لحظه غفلت کنی، یک‌دفعه‌ای ده‌ها کار سر راه شما قرار می‌گیرد که ربطی به هدف شما ندارد.

کسی که زیاد به اهداف بلند زندگی‌اش نگاه نکند و کارهایش ربطی به اهداف بلندش نداشته باشد، زندگی‌اش خوش و خرم نخواهد شد

• **زندگی کردن بدون نیت، ولنگاری می‌آورد و در جریان زندگی آدم را نابود می‌کند. کسی که رها و بی‌هدف باشد، یا هدف داشته باشد اما به اهداف بلندش زیاد نگاه نکند و کارهایش ربطی به اهداف بلندش نداشته باشد، زندگی‌اش خوش و خرم نخواهد شد؛** حتی منظور ما لذت بردن از همین زندگی مادی است. فعلاً با خدا و پیامبر و معاد هم کاری نداریم؛ فقط اگر انسان به هدف خودش درست نگاه کند، بعد از مدتی خواهد گفت: «این هدف‌هایی که من انتخاب کرده‌ام، به درد نمی‌خورد و مرا سیر نمی‌کند، من یک هدف برتر می‌خواهم» در این صورت خودش در به در به دنبال خدا-به عنوان هدف برتر- خواهد گشت. چنین کسی خودش به دنبال پیامبر خدا خواهد گشت؛ مثل سلمان فارسی.

دلیل برخی از بی‌دینی‌ها عدم ارائه‌ی اهداف عالی برای دینداری است/ هر کسی باید با تفکر پله پله اهدافش را بالاتر ببرد

• دلیل برخی از بی‌دینی‌های افراد این است که دینداری با اهداف عالی به آنها پیشنهاد نشده، بلکه دینداری به‌خاطر اهداف کم اخلاقی به آنها پیشنهاد شده است. مثلاً به آنها گفته‌اند: «اگر به دیگران خوبی کنی، دیگران هم به تو خوبی می‌کنند» لذا آنها با این هدف کم، راضی نشده‌اند؛ چون واقعاً این هدف، راضی‌کننده نیست. اما وقتی به همین افراد، هدف بلندی مثل «لقاء الله» را پیشنهاد داده‌اند، آنها خوش‌شان آمده و بعد هم به درجات عالی قرب الی الله رسیده‌اند. یعنی آنها با اهداف کم راضی نشده‌اند اما وقتی هدف بلند به آنها ارائه شده، آنها پذیرفته‌اند و به سمت آن حرکت کرده‌اند.

• دوستان من! در زندگی خودتان اهداف سطح پایین انتخاب نکنید. البته هیچ کسی هم نباید برای دیگری، هدف تعیین کند یا به او هدف تحمیل کند، بلکه هر کسی باید با تفکر خودش، پله پله اهدافش را بالاتر ببرد.

پنج نکته‌ی مهم درباره‌ی هدف/ هدفی که نمی‌شود با آن عشق‌بازی کرد را دور بیندازید

• در ارتباط با هدف، چند نکته‌ی مهم وجود دارد. اول اینکه باید در زندگی خودمان هدف «انتخاب» کنیم، دوم اینکه درباره‌ی هدف خودمان و ارزش آن زیاد «فکر» کنیم. در این صورت خود به خود هدف ما ارتقاء پیدا خواهد کرد. سوم اینکه هر لحظه درباره‌ی اینکه «آیا من با این رفتار، به هدف خودم نزدیک می‌شوم یا نه؟» زیاد بیندیشیم و اعمال‌مان را به خاطر اهدافمان انجام دهیم و عمل بی‌هدف انجام ندهیم. چهارم اینکه سعی کنیم این اتفاق کم کم برای ما بیفتد که به اهدافمان «عشق» بورزیم. البته باید هدفی انتخاب کنیم که بشود با آن عشق‌بازی کرد. هدفی را که نمی‌شود با آن عشق‌بازی کرد را دور بیندازید. مثلاً کسی که آخر هدفش

این است که «دکتر بشود» آیا با این هدف می‌تواند عشق‌بازی کند؟! پنجمین نکته هم این است که «هدفی را انتخاب کنیم که بشود به آن رسید.»

بدون نجات جهان، نمی‌توان فقط یک قطعه خاک را آباد کرد/ قبیل از اینکه برخی از کلمه «دهکده جهانی» سو، استفاده کنند، امام(ره) با تعابیر خود این را اعلام کرده بود

• شاید در ابتدا به نظر برسد که بحث ما ارتباطی با سیاست ندارد، ولی این بحث کاملاً مرتبط با سیاست است. چقدر بیچاره هستند کسانی که هدف اندکی برای زندگی فردی خودشان دارند و چقدر بیچاره‌تر هستند کسانی که هدف‌های کمتری برای «جامعه» خودشان انتخاب می‌کنند؛ هدفی جز «مقدمه‌سازی برای ظهور مهدی فاطمه و نجات عالم»، در برنامه‌ریزی‌های سیاسی جامعه انتخاب می‌کنند. سیاسیونی که تمام همت‌شان صرفاً آبادانی یک کشور است، نمی‌فهمند که بدون نجات جهان، نمی‌توان فقط یک قطعه خاک را آباد کرد!

• حضرت امام(ره) در همان سال‌های اول بعد از انقلاب می‌فرمود که امروز دیگر جهان این‌گونه نیست که بشود یک گوشه‌ای از آن را آباد کرد ولی یک گوشه دیگر خراب باقی بماند، چون همه مسائل جهان به هم ربط دارد(امروز مثل دیروز نیست. این عصر ما مثل عصرهای سابق نیست که هر طایفه‌ای در محل خودشان منافع خودشان را به دست بیاورند امروز منافع همه کشورهای اسلامی به هم پیوند [خورده] است. منافع کشور اسلامی ایران با منافع کشور سایر کشورها، اینها با هم پیوند دارند... امروز هر مسئله‌ای در یک گوشه دنیا واقع بشود، مسئله دنیا است، نه مسئله همان جا؛ صحیفه امام/۱۳/۱۳۳ و ۱۳۴)

• چندین سال قبل از اینکه خیلی‌ها بخواهند از کلمه «دهکده جهانی» سوء استفاده کنند، حضرت امام(ره) با این سخنان خودش در واقع جهان را یک دهکده‌ای اعلام کرده بود و می‌فرمود که مسئولین جمهوری اسلامی باید بدانند هدف ما این نیست که فقط مملکت را آباد کنیم، بلکه هدف ما مقدمه‌سازی برای ظهور و نجات جهان بشریت است. (مسئولان ما باید بدانند که انقلاب ما محدود به ایران نیست. انقلاب مردم ایران نقطه شروع انقلاب بزرگ جهان

اسلام به پرچمداری حضرت حجت- ارواحنا فداه- است که خداوند بر همه مسلمانان و جهانیان منت نهد و ظهور و فرجش را در عصر حاضر قرار دهد. مسائل اقتصادی و مادی اگر لحظه‌ای مسئولین را از وظیفه‌ای که بر عهده دارند منصرف کند، خطری بزرگ و خیانتی سهمگین را به دنبال دارد. باید دولت جمهوری اسلامی تمامی سعی و توان خود را در اداره هر چه بهتر مردم بنماید، ولی این بدان معنا نیست که آنها را از اهداف عظیم انقلاب که ایجاد حکومت جهانی اسلام است منصرف کند؛ صحیفه امام/۲۱/۲۳۷)

• شهدایی که برای جهان اسلام به شهادت می‌رسند، فی‌نفسه از حیث انتخاب هدف، مقام‌شان بالاتر از شهدایی است که برای میهن خودشان به شهادت می‌رسند. البته شهدای ما هم که برای میهن به شهادت رسیده‌اند، اگر در وصیتنامه‌های آنها نگاه کنید می‌بینید که اهدافشان بسیار عالی بوده است.

اگر سیاسیون سطح اهداف را پایین بیاورند، نمی‌توانیم فرزندان را با اهداف بالا تربیت کنیم/ بدون نجات مردم منطقه، نمی‌توانیم به منافع ملی برسیم

• نمی‌شود من در خانه خودم، فرزندم را طوری تربیت کنم که به او بگویم: «هدف خودت را لقاء الله و ظهور حضرت و نجات بشریت از ستم قرار بده» ولی این جوان من در جامعه‌ای زندگی کند که سیاسیونش بگویند: «هدف ما به چاردیواری خودمان محدود است» چرا که امیرالمؤمنین(ع) می‌فرماید: «مردم به امرای خودشان شبیه‌ترند تا به پدران خودشان؛ النَّاسُ بِأَمْرَائِهِمْ أَشْبَهُ مِنْهُمْ بِأَبَائِهِمْ» (تحف‌العقول / ۲۰۸) فرزند ما به سیاسیون جامعه بیشتر شبیه است تا به خودمان. لذا من نمی‌توانم فرزند خود را با آن اهداف بالا و عالی تربیت کنم؛ اگر سیاسیون سطح اهداف را پایین بیاورند.

• هدف ما نجات بشریت است و نمی‌توانیم هدف را کم بگیریم، چون بدون برخی اهداف عالی اصلاً نمی‌شود به آن اهداف کم رسید. ما نمی‌توانیم بدون نجات مردم منطقه، به منافع ملی خودمان برسیم. ما باید یک گوشه چشمی هم به نجات مردم اروپا داشته باشیم تا بتوانیم منافع خودمان را تأمین کنیم.

• بروید ببینید چه بودجه‌هایی برای نابودی جهان و فرهنگ مردم جهان دارند صرف می‌کنند؟! مثلاً ببینید بودجه فرهنگی یک سال فرانسه که دارد برای تأثیرگذاری در فرهنگ جهانیان خرج می‌کند-تا بتواند رونق اقتصادی داشته باشد- چقدر است؟ و بعد آن بودجه را با کل بودجه فرهنگی ما در جمهوری اسلامی مقایسه کنید. چرا این کار را دارند انجام می‌دهند؟ برای اینکه می‌دانند بدون دیگران نمی‌توانند زندگی کنند. یعنی آن کسی که ظلم می‌کند هم راه خودش را در تأثیرگذاری بر دیگران می‌بیند و آن کسی هم که می‌خواهد راحت و آباد زندگی کند و به حق خودش برسد، باز هم راهش در این است.

• حضرت امام(ره) می‌فرمود: ای دریای بی‌کران انسان‌ها به‌پا خیزید(ای مسلمانان جهان، و ای مستضعفین بپاخاسته، و ای دریای بی‌پایان انسانها، بپا خیزید؛ صحیفه امام/۱۱/۱۱۰) و این یک جمله بسیار برجسته در اطلاعیه‌های حضرت امام(ره) قبل از پیروزی انقلاب هم بود. ولی آن‌قدر بعد از انقلاب با این سخن حضرت امام(ره) جنگیدند که امروز بسیاری از جوانان ما حتی در حد یک شعار، با این سخن امام(ره) آشنا نیستند. آن همت بلند امام(ره) موجب می‌شد که خیلی چیزها را ببیند.

کاش در آموزش و پرورش و مهد کودکها «راه‌های فکر کردن درباره هدف» به بچه‌ها آموزش داده شود

• اولاً ما باید هدف‌دار باشیم و ثانیاً باید مدام به هدف خودمان نگاه کنیم. اگر مدام به هدف خودمان نگاه کنیم و به آن فکر کنیم، این هدف ما رشد می‌کند. متأسفانه خیلی از ما حاضر نیستیم به هدف خودمان فکر کنیم. ای کاش در آموزش و پرورش و حتی در مهد کودک‌های ما «راه‌های فکر کردن» و «فکر کردن درباره هدف» برای بچه‌های ما آموزش داده شود. اینها چیزهایی است که باید با آن زندگی کرد، یک توصیه دینی نیست که از آن عبور کنیم.

مهمترین عامل حرکت‌دهنده ما به سوی هدف، جاذبه خود هدف است/ در دهه محرم، بیا بید هر روز نفس خود را محاسبه کنیم و به اهداف خود فکر کنیم

- به کسانی که هدف عالی «قرب» را برای خود انتخاب کرده‌اند عرض می‌کنم که مهمترین عامل حرکت‌دهنده ما به سوی هدف، جاذبه خود هدف است. خود هدف باید ما را به سمت خودش بکشد و دل ما را ببرد. به خود هدف نگاه کن، جاذبه هدف آن قدر بالاست که تو را به سمت خودش می‌کشد.
- از این هدفی که انتخاب کرده‌ای-که ان شاء الله عالی‌ترین هدفی است که برای انسان قابل تصور است-عذر خواهی کن که زیاد به آن نگاه نکرده‌ای و نگذاشته‌ای مغناطیس آهن ربای این هدف، تو را جذب کند.
- فرموده‌اند: «از ما نیست کسی که نفس خودش را هر روز محاسبه نکند؛ لَيْسَ مِنَّا مَنْ لَمْ يُحَاسِبْ نَفْسَهُ فِي كُلِّ يَوْمٍ» (کافی/ج ۲/ص ۴۵۳) بیا بید در این ده روز ماه محرم، هر روز نفس خودمان را محاسبه کنیم. از اول محرم شروع کنید، هر شب یک کاغذ بردارید، شروع کنید به محاسبه اهداف خود؛ به این فکر کنید که «هدف من از زندگی چیست؟» یا اینکه «من چند تا هدف دارم؟» و «آیا اهداف میانی من با آن هدف عالی من ربط دارند و آیا مرا به آن هدف می‌رسانند؟» باید این چیزها را برای خودمان محاسبه کنیم و الا از اهل بیت(ع) نخواهیم بود.

